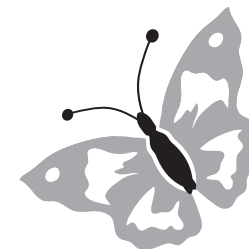

JARO

JAKÝ SI TO UDĚLÁŠ...

Racci kroužili kolem a opakovaně nalétávali směrem k jednomu z břehů Svratky. Zde pod schůdky na malé kamenné plošině stál Adam a házel jim kousky rohlíků, které ptáci obratně chytali do svých zobáků. Hned vedle něho malá Lenička pozorovala tohle nevšední krmení. Pokaždé když racek v letu zachytil sousto, radostně zatleskala.

„Ti jsou ale šikovní, že?“ pochválil je Adam.

„Jo, a mají pořád hlad,“ řekla Lenička.

Slovo „hlad“ znělo v jejím podání spíše jako „dlad“. Lence bylo něco málo přes dva a půl roku. Do školky ještě nechodila.

„Protože mají rádi žízaly, ale ty jsou přes zimu schovaný hluboko v zemi, víš?“ vysvětloval jí Adam.

„A taky mají rádi rohlíky,“ dodala Lenička.

„Jenže tohle byl už poslední kousek,“ vytřepával z prázdného sáčku drobků Adam.

„A co teď budou papat?“

„Neboj se, oni si něco seženou, vždyť už pomalu začíná jaro, najdou si nějaké brouky nebo červy. Tak jim ještě zamávej a půjdemo.“

Přešli přes most a křižovatku a postavili se na zastávku tramvaje u haly Rondo. Dnešní procházka se chýlila ke konci. Na nádraží přestoupili na trolejbus, který je odvezl domů do Slatiny. Tam na ně čekal prázdný byt, kde Adam s malou Lenkou hospodařil. Prozatím. Za dva nebo tři dny se už snad vrátí jeho manželka z porodnice a s ní nejmladší člen rodiny, právě včera narozený malý človíček jménem Lukášek. Stejně jako jeho sestra Lenka to byl „úterňáček“. Narodil se 2. 3. 2010, vážil 3,4 kila a měřil 50 centimetrů.

